

Hvad camping dog kan føre med sig...

Tekst og foto:
Sven Petersen

Vores interesse for romertiden og de gamle romeres liv stammer helt tilbage fra vores første campingtur til Provence i slutningen af 80'erne. Siden vi første gang så det fantastiske bygningsværk, akvædukten Pont du Gard, har vi brugt store dele af vores sommerferier på at opsøge og opleve de steder i Europa, hvor der stadig findes minder fra romertiden.

I starten var vi mest optaget af romernes eminente ingeniør- og byggekunst. De kendte både til at brænde teglsten og bruge beton - ved siden af, at de lavede de smukkeste, mest velproportionerede søjlekonstruktioner i granit og marmor! Siden har vi brugt mange mørke vinteraftener på at sætte os ind i, læse om deres sociale liv - og samfundsforholdene i det hele taget i det romerske imperium.

I mange år, siden vi midt i 80'erne begyndte at campere, har vi kørt det meste af Syd-, Mellem- og Østeuropa tyndt. De første mange år var det med vores gamle campingvogn, en Solifer Artic 500L; den blev for 3 år siden skiftet ud med en Hobby 460 UFe. Med disse to dejlige vogne som base har vi været i romernes fodspor. I Provence i byer som Arles, Orange, Nîmes, Vaison la Romaine, Glanum osv., i Italien fx i Aosta, Verona og Aquileia, sidstnævnte engang en vigtig, romersk flodhavn, beliggende mellem det nuværende Venedig og Triest. Selv i Østrig har vi besøgt steder, hvis historie kan føres tilbage til romertiden. Fire km. øst for Lienz in Osttirol har vi set udgravningsområdet Aguntum. Her er der et lille, men godt museum.

Det, der før var tørt og kedeligt 'oldævl', som vore børn så poetisk kaldte det i gymnasiet, er for os - via campinglivet - blevet meget levende og nærværende historie. 'Vi' er i denne sammenhæng et ægtepar sidst i 50'erne. Børnene er flyttet hjemmefra, og vi behøver ikke længere at søge efter campingpladser med swimmingpool og legeplads. Frankrig var i mange år vores favorit-campingmål, indtil vi for 4 år siden

fik smag på Italien. Rom har siden da været vores store drømmemål for en campingferie, og her i sommeren 2003 realiserede vi så drømmen, - og hvilken ferie/studietur!

Romersk forpost i Tyskland

Inden vi i år kørte mod Italien, tog vi imidlertid en afstikker til Xanten, en lille tysk by ved Rhinen - tæt på grænsen til Holland. Byen, som i romertiden bar det prægtige navn Colonia Ulpia Traiana, var en driftig flodhavneby samt en vigtig garnisonsby mod de nordlige, germanske stammer. Vi har mange gange talt om at besøge byen - enten på udturen, eller når turen er gået hjemad. Men altid er der kommet noget i vejen. I Xanten har man skabt et meget spændende frilandsmuseum, hvor man på de gamle, udgravede fundamenter - med respekt for stedets arkæologiske og historiske betydning - har genopført dele af den gamle, romerske by, bl.a. herberget lige inden for havneporten. Desuden har man genopført teatret og den gamle forsvarsmur omkring byen med vagttårne, indgangsporte og det hele.

I herberget kan man som gæst nyde et måltid romersk mad efter original opskrift, man kan komme ind og se termene, det offentlige bad. Man kan se, hvordan en romersk dagligstue var indrettet og se, hvordan man lå til bords og spiste. Man kan opleve, hvordan friskvandsforsyningen til byen var etableret, samt hvordan kloakeringen var klaret. I en bygning er der indrettet skolestue/studierum for fx lejrskoler.

Den smukkeste vej ind i Italien går efter vores mening over Passo di Resia.

En lun, dejlig sommeraften er der et mylder af mennesker på Den Spanske Trappe, både unge og gamle af alle nationaliteter.

Peterskirken en smuk sommerdag.

Bl.a. kan man prøve noget af det legetøj, som romerske børn - og måske også voksne - fordrev fritiden med. Der foregår stadigvæk udgravninger på stedet, og der rekonstrueres fortsat bygninger. At disse rekonstruktioner med de smukke frescomalerier på lofter og vægge ikke er det rene gætværk, fik vi 14 dage senere på vores tur bevis på. Der er historisk belæg for hver en detalje - mere herom senere. Et meget anbefalelsesværdigt museum, når man er på de kanter - både for voksne og børn! Kig nærmere på www.apx.de. Vi boede på Camping Wisseler See, hvor vi gerne kommer igen. En stor, men meget hyggelig og velordnet plads lidt nord for Xanten.

Buon Giorno, Roma

Vores videre tur mod Italien gik ad vores foretrukne rute, nemlig ned over Füssen, Landeck. Rösschenpasset, ind gennem Venosta-dalen, forbi Merano til Bolzano, - en frem for alt meget smuk tur. Efter vores mening den flotteste entré til Italien. Videre sydpå ad Autostrada A22. Havde et par overnatninger på campingpladser undervejs fra Xanten til Rom, bl.a. på Camping Mugello Verde lige nord for Firenze. For at sikre os, at der ville være plads, når vi nåede frem til Rom, havde vi hjemmefra en måneds tid i forvejen haft telefonisk kontakt med Seven Hills Camping, men fået at vide, at det ikke var nødvendigt at reservere. Det var det heller ikke, da vi ankom. Men da vi 9 dage senere kørte videre, var der fuldt hus. Pladsen ligger i en af Roms forstæder, La Giustiniana.

Seven Hills er en udmærket campingplads i den internationale ende af skalaen med en hel del bus-transporterede, ungdommelige hytte- og teltcampister. Pladsens motto er da også "For fun-loving people". De holdt imidlertid til på en særlig del af pladsen, så dem følte vi os nu ikke generede af. Pladsen gør på deres hjemmeside www.camping.it/lazio/seven_hills meget ud af at fortælle, at der er flere forskellige dyr på pladsen, nogen man normalt ikke forventer i camping-sammenhæng: påfugle, papegøjer, hjorte, aber osv. Vi synes

ikke, at sådanne dyr hører hjemme på en campingplads, men det er vi sikkert ikke enige med alle i. Vore svenske naboers søn var helt pjattet med at fodre rådyret.

Seven Hills har en shuttlebus-service, hvor man tidligt om formiddagen og sent om eftermiddagen tilbyder transport mellem campingpladsen og togstationen, som ligger et par km. fra pladsen. Af en hollandsk campist fik vi tippet, at vi ved at købe ugekort til regionaltoget havde gratis parkering på den bevogtede p-plads ved stationen, så vi sparede pengene til shuttlebussen og kørte i vor egen bil til stationen i stedet. Vi var samtidig mere frie til selv at bestemme afgang og hjemkomst ved vore besøg inde i byen.

Som noget specielt - vi har i hvert fald ikke oplevet det andre steder - har Seven Hills sin egen valuta. I pladsens butik, pizzeria, restaurant, ved bussen, telefonboksen osv. kan man ikke betale med penge, men med et plast-betalingskort, som man køber ved indskrivningen, og som løbende kan 'tankes op' i receptionen efter behov. Det pengeløse samfund! Det fungerede egentlig meget godt, når man først havde vænnet sig til det. Uforbrugt valuta blev tilbagebetalt ved afrejsen.

Vel installeret på campingpladsen ku' vi gi' os i kast med vore drømmes mål, byen, hvor den romerske oldtid havde sit centrum. Forventningsfulde begav vi os til byen og lærte hurtigt at betjene os af Roms system af regionaltoget, metro, busser og sporvogne - alt klaret på en ugebillet. Det mest brugte transportmiddel rent tidsmæssigt var dog apostlenes heste. Godt, at vi havde nogle fornuftige sandaler og travesko med!

Aftentur

Vores første tur ind til Rom var en aftentur, og det blev en aften, vi sent vil glemme. Om nogen er italienerne sande lysmestre. Alle de kendte monumenter, fontæner, bygninger osv. lå badet i det flotteste lys. Aftenen var lun og dejlig. Dagtemperaturen havde været over 35°, og sommervarmen hang endnu som et behageligt, lunt tæppe over byens pladser, gader og små, snævre gyder. Sommeren 2003 vil blive

Smukkere kan man vel ikke opleve Colosseum!

Hestedroske foran Konstantinbuen og Colosseum.

Overalt i Rom tjener 'teater-gladatorer' som disse gode euro på at lade sig fotografere sammen med turisterne.

husket for den voldsomme hedeølge, som ramte hele Syd- og Mellemeuropa. Vi oplevede starten af den, men vænnede os egentlig ret hurtigt til de høje temperaturer. Det var få dage på vores 3-ugers ferie, hvor temperaturen var under midten af 30'erne. Gudskelov kan man roligt drikke vandet i Rom. Byen har noget meget rent og velsmagende vand, så vi fyldte kontinuerligt vore vandflasker fra de utallige vandposte, som døgnet rundt løber med vand. Her bekymrer man sig ikke så voldsomt om ressourceknaphed.

I det hele taget oplever vi italienerne som ret sorgløse mennesker. De opfører sig, som om intet ondt kan ramme dem. Tilfældigt kom vi fx til at lægge mærke til, hvor få romere, der egentlig bruger sikkerhedssele i bilen - uanset hvor intens trafikken end måtte være. Og generelt får man oplevelsen af, at færdselsloven kun har vejledende karakter. Men vi lærte hurtigt at opføre os ligesom "de indfødte". Var der rødt lys i fodgængerfeltet - men ingen trafik - gik vi da bare over. Selv om et par carabinieri patruljerede på fortovet. De gjorde det såmænd også selv.

Måske er det denne afslappede, lidt anarkistiske, men absolut livsnydende holdning, der tiltrækker os så meget ved at rejse i Sydeuropa - og helt specielt i Italien?

I løbet af dagene i Rom fik vi oplevet meget af det, vi gennem mange år havde læst om og hørt om fra Rom-erfarne venner og kolleger, Forum Romanum, Palatinerhøjen, Colosseum, Pantheon, Den spanske Trappe, Piazza Navona, Campo de' Fiori, Peterskirken osv., osv.

Og Rom er præcis så smuk og dejlig en by, som vi havde forestillet os. Bortset fra, at man skal være på vagt over for lommetyvene, som jo er en plage i alle de større byer i

Europa, føler vi os meget trygge ved at færdes i Rom - selv om natten. De pågående, afrikanske og asiatiske gadesælgere kan man godt blive træt af, men de forstår dog - ligesom de mange tiggere - et venligt, men bestemt afslag.

Det er helt fantastisk pludselig at stå på Forum Romanum og tænke på, at dette sted engang var centrum i det mægtige, romerske imperium, der i sin storhedsperiode strakte sig fra Syrien i øst til Spanien i vest, fra Afrika i syd til Midt-England mod nord. Og tænke på, hvor megen indflydelse romerne den dag i dag har på fx vores sprog og kultur.

Det, der gjorde størst indtryk på os, var Trajans Marked, som ligger lige op ad Forum Romanum. Det er et stort bygningskompleks i flere etager, som for omkring 2000 år siden var vel nok verdens første butikscenter. Her var over 150 butikker med alt: Kød, fisk, grøntsager, vin, oliven, krydderier, eksotiske

stoffer osv. Det var svært ikke at lade tankerne flyve tilbage i tiden, når man gik omkring i de velbevarede bygninger. Et par gange, når vi trængte til at komme lidt væk fra livet i centrum - og samtidig havde behov for lidt afkøling via bilens klimaanlæg - tog vi på udflugt i Roms nærmeste omegn. Omkring en halv times kørsel vest for Rom, nær Tiberens udløb i Middelhavet ligger flodhavnebyen Ostia Antica, som i romertiden var en vigtig indskibningshavn for fødevarer, især korn fra de nordafrikanske besiddelser. Rige købmænd havde her deres handelshuse, kornmagasiner, møllerier og bagerier. Byen mistede dog langsomt betydning, blev forladt og sandede bogstaveligt talt til med flyvesand. Den blev heldigvis aldrig overbygget, så arkæologerne har her kunnet udgrave en forbløffende intakt by med teater i sædvanlig romersk stil, brandværnskaserne, taverner, fiskehandlens butik, huse med utroligt smukke gulvmosaikker osv. Herude brugte vi en hel dag - og kommer igen en anden gang. En historisk seværdighed, som alle Rom-farere burde opsøge.

En anden udflugt ud på landet gik til Hadrians Villa, nær byen Tivoli - ligeledes en halv times kørsel fra Rom. Nu blot i østlig retning. Her byggede kejser Hadrian mellem 118 og 134 e. Kr. et ufatteligt ødselt pragtanlæg, nærmest en hel by, hvortil han kunne trække sig tilbage og nyde livet i landlige omgivelser. Igen med paladser, templer, termer og teater. Som overalt i Italien var entreen - efter dansk målestok - ret pebret. Vi snakkede meget om, hvor vidt der er statstilskud til museumsdrift i Italien. Men når vi nu gerne ville blive lidt klogere mht. de gamle, togaklædte romere, måtte vi jo betale prisen. En glædelig undtagelse mht. entré er Forum Romanum, hvortil der er fri adgang. Det store område har vist nok status af offentlig park. Man er absolut ikke alene her; der er konstant et mylder af turister af alle nationaliteter. Vi har aldrig oplevet så mange digitalkameraudrustede japanere, som netop her.

Sydpå til Pompei

Hjemmefra havde vi talt om muligheden for evt. at tage en heldagsudflugt til Pompei syd for Napoli - enten en arrangeret bustur eller i egen bil. Busturen droppede vi bl.a. på grund af prisen. Ligeledes regnede vi ud, at de 250 - 300 km hver vej i bil ville give for lidt tid til at opleve stedet, så vi valgte at trække Hobby'en de 261 km fra Camping Seven Hills i Rom til Camping Zeus i Pompei. En virkelig flot tur gennem en smuk egn af Italien. Mens vi kørte på autostradaen sydpå, viste Peugeot'ens udetermometer på et tidspunkt 40°! Bilens klimaanlæg havde vi sat til 27°, så temperaturforskellen ikke blev for stor, når vi steg ud. Triptælleren viste ved indkørslen til campingpladsen, at Hobby'en havde trillet præcist 2800 km, siden vi var kørt hjemmefra. Men vi var jo også i Syditalien nu. Man sku' lige knibe sig i armen! Camping Zeus havde vi - ligesom Seven Hills - fundet på Nettet.

Bil:

2 år gammel Peugeot 406 TS4 Stationcar

Campingvogn:

3 år gammel Hobby 460 UFe

Afrejse:

23.06.03 kl. 20.00 (pga. stormvarsel på Storebælt næste dag).

Hjemkomst:

17.07.03 kl. 14.00

Kørt ialt:

5741 km - heraf med campingvogn 5281 km

Benzinforbrug:

712,25 liter oktan 95 = 8,06 km/l

Antal regnvejrsgage:

Ingen

Kamera:

Fujifilm Finepix S602 zoom

Overnatninger:

Kildebjerg Nord, Q8 motorvejstank, Fyn (1 nat)

Camping Wisseler See, Tyskland, ADAC RW300 (2 nætter)

Camping Illertissen, Tyskland, ADAC SB300 (1 nat)

Camping Mugello Verde, San Piero a Sieve/Firenze, ADAC ET85 (1 nat)

Seven Hills Camping, Rom, ADAC MT306 (9 nætter)

Camping Zeus, Pompei, ADAC 531 (4 nætter)

Camping Badiaccia, Borghetto/Lago Trasimeno, ADAC15IC42 (3 nætter)

Alpen Camping, Nauders/Tirol, ADAC NT194 (1 nat)

Camping Seepark, Kirchheim/Tyskland, ADAC HS390 (1 nat)

Sdr.jylland, privat familiebesøg (1 nat)

Gade i Pompei med Vesuv i baggrunden.

Gade i Pompei med 'fodgængerfelter' og Vesuv i baggrunden. Bemærk de slidte hjulspor, som stammer fra de oksetrukne kærre.

Et kig ned i det 200 m. dybe krater på Vesuv.

Igen en international plads, præget af en hel del interrail'ere i store flokke. De ankom som regel med toget mellem kl. 22 og 24. Med tændte lommelygter og under udfoldelse af megen larm skulle de så have deres telte sat op. Til gengæld så man som regel ikke noget til dem før omkring middagstid næste dag.

Det var en enestående oplevelse at gå rundt i udgravningerne i Pompei, som jo blev dækket af lava og aske ved Vesuvus udbrud 24. august år 79 e. Kr. Det var utroligt spændende at gå rundt i gaderne og se de huse, arenaen, teatrene osv., som vi kendte så godt fra bøger, film og TV-udsendelser. Ved at kigge på, hvordan husene var bygget og dekoreret, kunne vi pludselig se, at rekonstruktionerne i Xanten skam var gode nok. Det var ikke fri fantasi. Selv om vi den ene dag brugte 7 timer i det store udgravningsområde, føler vi, at vi slet ikke er færdige med Pompei – så her vender vi også tilbage til. Men måske til en af de andre campingpladser i eller omkring byen Pompei!

De fineste og mest kostbare kunstgenstande og andet, der er fundet ved udgravningerne, er flyttet til Museo Nazionale Archeologico Napoli. Det er næsten ufatteligt at stå og kigge på de smukkeste gulv- og vægmosaikker og tænke på, hvordan vore forfædre herhjemme på samme tid levede. Tænk på husene i Forsøgscentret i Lejre.

I en særlig, aflåst afdeling med dunkel belysning, Gabinetto Segreto - Det hemmelige kabinet - findes samlingen af erotiske figurer og billeder, som er fundet ved udgravningerne. Ved billetsalget kan man blive skrevet op til en lukket forevisning af herlighederne. En lidt pudsig oplevelse, når man tænker på, hvad der i dag står frit fremme på næsten enhver avis-kiosks hylde - selv i Italien. Blandt de ca. 20, vi stod i kø med, var der en klar majoritet af ældre kvinder af forskellig nationalitet!

Den store synder

Besøger man Pompei, bør man også opleve Vesuv, som er årsagen til, at livet i 2 - 3 byer ved Napolibugten fik så brat en afslutning en augustdag for snart 2000 år siden. I Pompei omkom omkring 2.000 af byens 20.000 indbyggere.

Man kan ad smalle veje med snævre hårnålesving køre i sin egen bil næsten til toppen af den 1277 m høje vulkan. Her oppe er der en p-plads; det sidste stykke til kraterranden tager 20 - 30 minutter på gå-ben. Naturligvis afhængigt af, hvor mange billeder, der skal tages undervejs op. Vi fraråder sandaler pga. slaggerne på stien op og ned. Vandrestave udlånes på p-pladsen - men man ville da gerne have en, da vi afleverede den igen.

Kraterranden og toppen er ofte indhyllet i tåge og dis. Det var den også til dels under vores opstigning, men pludselig brød solen igennem, disen forsvandt langsomt, og vi kunne kigge ned i det 600 m brede og 200 m dybe krater. En kæmpe oplevelse - ikke mindst fordi der et lille stykke nede i krateret steg dampe og gasser op. Vi kom uundgåeligt til at tænke på, at forskerne mener, at Vesuv kan gå i udbrud når som helst - og sikkert uden langt forvarsel. Inden for en radius af under 10 km lever i dag omkring 800.000 indbyggere en sorgløs tilværelse. Myndighederne påstår, at der er udarbejdet detaljerede evakueringsplaner i tilfælde af det værste tænkelige. Problemet er blot, at lokalbefolkningen angiveligt ikke kender meget til dem. Og infrastrukturen er næppe gearet til at klare det kolossale flugtpres, der vil opstå. Hvad vil vi opleve? Et nyt Pompei - blot i langt større målestok?

Denne frygt for noget fremtidigt skal imidlertid ikke overskygge, at Vesuv for os var en stor naturoplevelse, som vi sent vil glemme. Efter nedkørslen fra vulkanen aflagde vi udgravningerne af Herculaneum et besøg. I romertiden en

noget mindre by end Pompei. De udgravede huse her er langt bedre bevarede; bl.a. kan man se, at mange bygningsdele af træ har overlevet askeregnen.

Parkeringsrestriktioner og det fremskredne tidspunkt på dagen betød, at vores besøg her desværre blev lidt kort.

Nordpå igen

Det var blevet tiden, hvor vi skulle til at søge hjemad igen. På hjemturen tog vi 3 dages ren afslapning ved Lago di Trasimeno, en smuk sø ca. midt mellem Rom og Firenze. Hygge og idyl for alle pengene, så vi kan godt forstå, at der var en del danskere på campingpladserne rundt omkring søen - og endnu flere hollændere.

Vi boede på Camping Badiaccia - med næsehjulet næsten ude i søen. En smukt beliggende plads på grænsen mellem Toscana og Umbrien. Herfra tog vi bl.a. på en halvdagsudflugt til Assisi, en by vi gerne besøger igen - ikke mindst pga. det romerske teater, som vi ikke nåede at se. På tilbagevejen til Trasimeno-søen så vi, at der lige uden for Assisi ligger en campingplads med en virkelig flot udsigt. Måske et mål for næste års campingtur til Italien. Eller næste år igen

- eller ... Opholdet ved Trasimeno-søen var en perfekt måde at afrunde en pragtfuld og oplevelsesrig ferie på. Turen havde givet os en stor bunke nye brikker til vores private puslespil "Romerne".

Turen over Alperne klarede vi ad samme rute, som på udturen. På hjemturen gennem Østrig og Tyskland havde vi stop på kendte overnatningspladser. Som så ofte før, var denne del af ferien blot et stykke arbejde, som skulle overstås.

www.tarp-caravans.dk

Vi forhandler HOBBOY og ADRIA
- Danmarks mest købte vogne.

I vores store butik - ca. 3500 m²
under tag - har vi altid masser af
nye og brugte campingvogne, samt
masser af aktuel campingudstyr.

Besøg også vores nye
værksted på 600 m²
- vi er autoriseret
DCU testcenter.

Åbningstider hele året:
Mandag til fredag
9.30 - 17.30
Lør/Søn- og helligdage
10.00 - 16.00

TARP A/S
Caravans

Hammeren 4 • 6715 Esbjerg N
Tlf. 75167600

KOM TIL 1 AF DANMARKS STØRSTE CAMPINGCENTRE